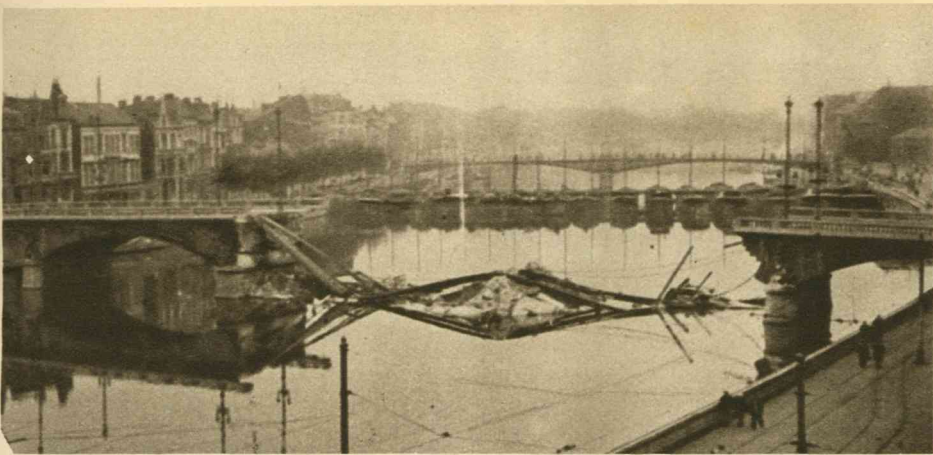
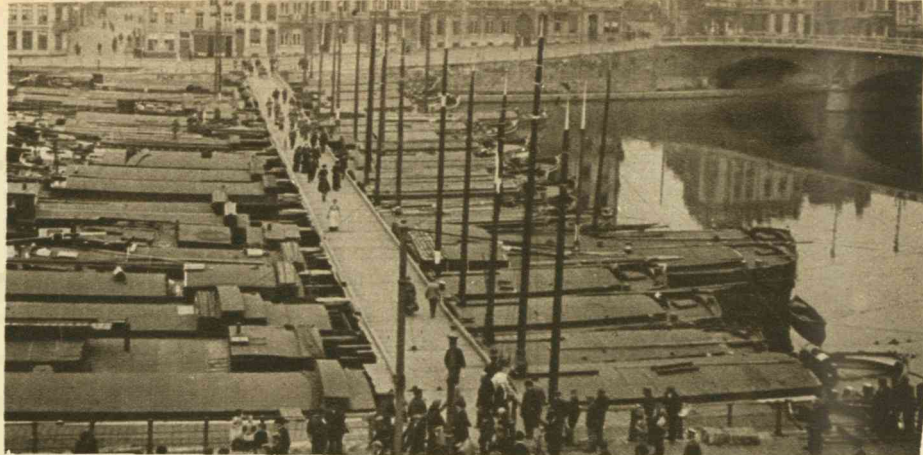

DE Vernielde Pont des Arches

DE PAS Gelegde Schipbrug

ONZE EIGEN FOTO-CORRESPONDENT TE LUIK

't Behoeft geen betoog, dat onze eerste zeer belangrijke opnamen van Luik, van groote waarde zijn. Ze toonen ons ten eerste de monumentale, van fraaie beelden voorziene „Pont des Arches”, die door de Belgen met bloedend hart is opgeofferd. Onze tweede foto laat ons zien op hoe eenvoudige, doch afdoende en solide wijze de Duitschers noodbruggen sloegen, waartoe zij een aantal in de Maas liggende groote schepen op een rijtje te zamen voegden en daarover een stevigen planken vloer legden. De aldus ontstane schipbrug was solide genoeg om leger en kanonnen veilig overtocht te waarborgen. Aan weerszijden van de „Pont des Arches” werd zulk een schipbrug opgeslagen waarvan één ten gebruike voor de Luikenaars werd opengesteld.

NA EEN MAAND VAN LEED

Een maand lang heeft nu de oorlog zijn heerschappij gevoerd en verschillende der beelden welke deze bladzijde omgeven, toonen duidelijk, hoe deze heerschappij overal waar zij zich deed gelden, tot vloek was. Er is heel wat gebeurd in die ééne maand, waarover de beschaving, waarop wij voor deze prat gingen, zich te schamen heeft.

De oogst van het leed was groot.

En nog duurt de oorlogskoorts en brengt strijdenden en niet-strijdenden in een overspanning, welke aan de verhitte van den ijelenden zieke doet denken. Men voelt niet de wonden, men wil ze niet voelen. Vooruit, vooruit, niet vragen waarom.....

Alle naties, welke aan deze worsteling deel nemen hebben er het hunne toe bijgedragen. Duitschland toonde zijn bewonderenswaardige oorlogsorganisatie en de niet te temmen geestdrift zijner bevolking voor wat als „de goede zaak” beschouwd wordt. Frankrijk verdedigt met hardnekkigheid zijn landpalen, gesteund door den bondgenoot Engeland, dat zijn eerste zege ter zee bevocht. België heeft zijn manhaftig strijden voor de neutraliteit zijner grenzen zwaar betaald. Het leed daar geleden is op het oogenblik wel het grootst. Oostenrijk-Hongarije doet wat het kan, al wist het nog niet den zooveel kleineren vijand van zich af te schudden. Rusland bracht zijn miljoenenheir in beweging. In het Zuid-Oosten van Europa schijnt Turkije zich te willen weren. Japan in het Verre Oosten bleef getrouw aan de overeenkomsten met Engeland.

Zóó is de toestand na één maand.

En na die ene maand, waarin van een definitieve beslissing nog geen sprake kan zijn, is het een dwaasheid te gelooven, dat de tijd tot het vredeftichten al reeds gekomen is. Wij zijn er allen van overtuigd, dat geen epitheton onze Koninginne liever was geweest tot een geschenk op Haar verjaardag, als dat van Vredesbemiddelaarster. En al is Zij evengoed als de President van de Vereenigde Staten van Amerika, (de beide Staatshoofden voor deze taak wel het meest aangewezen), ongetwijfeld steeds bereid om Haar bemiddeling te geven, het oogenblik is nog niet daar.

Doch dit feit mag hen, die voor de vredes-idee willen ijveren, niet tot nietsdoeners doemen.

Nu is het oogenblik daar om een krachtigen veldtocht voor te bereiden. Nu, nadat zelfs in dezen korten tijd van oorlog, al reeds bewezen is, hoe nutteloos een dergelijke gewelddaad is.

Wij hebben in deze dagen van verschillende zijden brieven of dagbladen ontvangen, welke ons toegezonden werden door vrienden, ge-

vestigd in de landen, die thans in oorlog zijn.

In deze brieven en geschriften werd met kracht van woorden besproken, hoe het gelijk aan de zijde van het volk was, waartoe de afzender behoort.

Heel veel indruk hebben deze pogingen zeker niet gemaakt, omdat wij, die deze schrifturen ontvangen, begrijpen, dat deze niet zijn samengesteld en niet konden samengesteld zijn met de noodige onbevangenheid, met nuchter inzicht. Doch uit de poging spreekt een gunstig teeken. Men gevoelt de behoefte om zich te rechtvaardigen, men voelt dus het kwaad, dat de menschheid door het oorlogsgeweld is aangedaan. Het zou alweer niet verstandig zijn om den lijder aan de oorlogskoorts in het felste van zijn krankheid onze medicamenten te gaan toedienen. Doch vergissen wij ons niet, dan is de heftigheid dier ziekte aan 't afnemen. En dan treedt de verstandige arts op.

Laat ons de balans van den oorlog opmaken. Zooals gezegd, zonder overdrijving, zonder partij nemen, zonder verwijten. Logisch redeneerend in het belang der geheele menschheid.

Laat ons trachten te bewijzen, en dat bewijs is te leveren, dat zelfs de overwinnaar verliest aan de winste van den oorlog. Dat de resultaten altijd te duur zijn gekocht. Het bloed dat gevloeid heeft en nog vloeit, de vernieling welke teisterde en nog teistert, de haat die steeds feller werd en steeds feller, altijd heilloozer uitwerking hebben zal, waartegenover de voordelen van mogelijke zegepraal niet opwegen.

Deze oorlog moet uitloopen in een kamp tegen elken strijd gevoerd met wapenen en met geweld. Wat het leger wint, dat verliest de beschaving. En wat de beschaving verliest, dat is de zwaarste beproefing voor de menschheid.

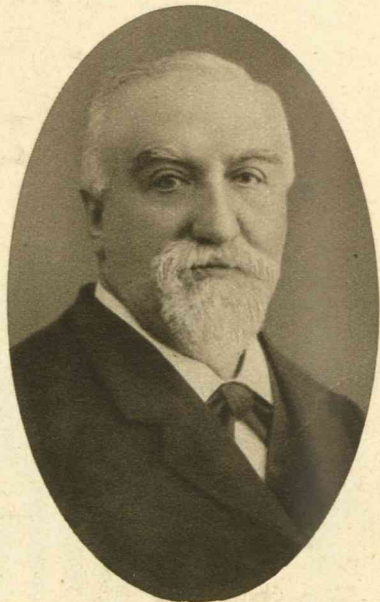
Ons land bleef neutraal. Eerlijk en met vastberadenheid. Allen, die dat moesten, voelden hun verantwoordelijkheid en hielpen mede die neutraliteit te bevestigen. Daarom mogen wij ook de eersten zijn, die de voorbereidselen gaan nemen om te helpen de brug te bouwen, welke aan de naties het tot elkaar komen mogelijk maken zal.

Onze oproep geldt nu alle klooeke mannen en verstandige vrouwen. Wij vragen hen, om na het werk, dat door Nederland gedaan werd voor het heelen der wonden van het lichaam, ook nu op te komen en zich te vereenigen om de wonden, waardoor de geest, de beschaving en geheel het maatschappelijk leven krank werd, te genezen.

Dat is een zware taak, welke groote wilskracht, toewijding en volharding vraagt.

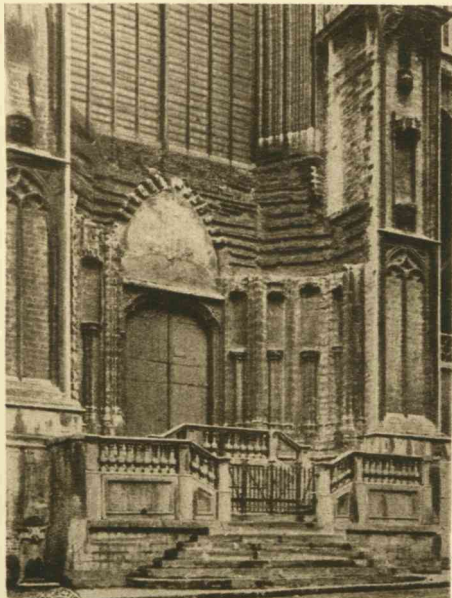
Wie neemt er het initiatief?

Na deze maand van vreeselijk oorlogsleed?

MR. M. DE PINTO.

Voorzitter van den Nederlandschen Bond „Vrede door Recht”, welke bond voor het uitbreken van den oorlog pogingen heeft gedaan om den wereldkrijg te voorkomen.

DE VERWOESTING VAN LEUVEN

Brachten wij in ons vorig nummer het Raadhuis en de Kerk van den Heiligen Michael te Leuven in beeld, thans zijn wij in staat onzen lezers een foto van een deel der geheel verwoeste St.-Pieterskerk aan te bieden.

DE VERWOESTING VAN LEUVEN.

Ook deze foto geeft een aanblik van de beroemde St.-Pieterskerk te Leuven, die volgens de berichten door den vreeselijken brand is verwoest.

VLUCHTELINGEN.

In elk dorpje waar zich Uhlanen vertoonden, vluchtte de bevolking vol schrik en angst. In de omstreken van Brussel zag men overal dergelijke groepjes vrouwen en kinderen, die zich in veiligheid trachtten te brengen.

DE VESTING BELGRADO.

Deze foto, die genomen is na een beschieting door de Oostenrijksche artillerie, toont ons de vreeselijke uitwerking van het moderne belegeringsgeschut. De puinhoop was eens de wal waardoor een groot deel der stad Belgrado beschermd werd.